

## Complementul indirect și prop. completivă indirectă.

1. Def. - det. parte secundară de prop. care det. un vb. un adj., un adverb, o interjecție arătând obiectul căruii i se atribuie acțiunea, împreună sau caracteristica următorului determinat.

a) în relație cu un vb.

Mă uitam la tine.

b) în relație cu un adjectiv.

Plumți îmbrăcați în pături dese se vedeau la orizont.

c) în relație cu un adverb

Pădurea este departe de sat.

d) în relație cu o interjecție

O vâidigile lui

## 2. Întrebare:

a) cui? - D.

b) de cine?, de ce?, de la cine, de la ce, cu cine, cu ce  
despre cine, despre ce, la cine, la ce, pt. cine, pt. ce..

... - ca? Ac

## ③ Se exprimă prin:

a) subst. în Ac sau D

I-au dus copilului un dar.

Mama vorbea despre copilul ei.

b) pronume în D sau Ac.

Îi i-au dat o carte.

Despre el nu știu nimic.

c) numeral cu valoare substantivată în D sau Ac.

Profesorul s-a adresat celor 2.

În cancelarie se discuta despre cei 2.

d) vb. la infinitiv

S-a saturat de a umbla prin lume.

vb. la gerunziu

e) s-a plictisit învătând.

fy supin.  
E dormic de dintr-at.

④ Reluarea în anticipare a c.i. (ideea c.d.)

a) anticipare:

Li plac Măriei dulciurile.

s, reluare

Măriei li plac dulciurile.

⑤ Topica:

a) poate sta după cuv. determinat.

El m-a îndrăginit vitala unui unui.

b) înainte de elementul regent.

Dumohri fac turcii vad.

⑥ Punctualia

Cuv. se despărte prin virgulă de cuv. det.

Obs Din cauză că c. indirect sunt din Ac. apar c.i. în G

cerute de prepozițiile: ampra, contra, împotriva

fl a luptat contra dreptății.

S-a aruncat ampra victimei.

A lucrat împotriva voinței sale.

Subord. completivă indirectă

① Def.: Det. un vb., un adj. sau interjecție din regenta  
îi corespunde compl. indirect.

a) det. vb.

c. i.

fl a povestit / cui avea vreme de povestit /

b) det. un adj.

Mama e mândră / ce ai luat note bune . /

interj  
E vai / de cine nu ai carte /

② Intrebări (vezi c.d.)

③ Se introduce prin:

a) prin. rel. interog sau nehotărât în D sau Ac  
precedat de o prepoziție sau nu.

El spune '1 cui îl asculta'?

Povestea '1 din cui are chef'?

Mă ocup '1 cu ce-mi place'?

b) conjuncții: cî, sî, ca sî, dacî, de.

Mă mir '1 cî aș mi place'?

Me îndoiu '1 dacî au existat astfel de oameni.

S-a preocupat '1 sî aduc materiale din vreme'?

c) adverbii interogațiivi relativi

unde uităm '1 unde se răd munții'?

Mă mir '1 pe unde l-ai găsit'?

#### 4) Topica:

a) poate sta după regentă  
în scapi '1 de ce îți e frică'?

b) poate sta înainte de regentă

De ce ți-e frică (1) nu scapi.

#### 5) Funcțional

Se desparte prin virgulă numai dac e arefat  
înaintea regentei:

Obs. !!!

foarte multe vb. reflexive cer indirecte.

A nu se confunda cu cauzala.

Mă bucur '1 cî ai venit'?

→ indirecte.